A°. 1839. — N°. 101.

DONDERDAG, DEN 19den DECEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 December 1839.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen aan de navolgende Slaven, als:

1o. J. F. KAERSENHOUT, als Straatvoogd over- en voor den Slaaf *Hendrik*; vroeger toebehoord hebbende aan den Boedel wijlen J. M. BRAAM.

2o. J. C. ITRITZ, voor de Slavin *Johanna*; hem in eigendom toebehoorende.

3o. S. E. DEL PRADO, voor het Slavenkind *Johannes*; haar in eigendom toebehoorende.

4o. W. J. KARNAR, als Straatvoogd over- en voor de Slaven *Josina* en haar zoon *Jacques*; aangekomen hebbende A. J. P. VIGELAND en voor de Slaven *Adjuba*, en hare dochter *Cornelia Wilhelmina Frederica*; aangekomen hebbende JUDITH van KARNAR.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezes, hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 18 December 1839.

(2833) Alzoo WIJNAND LUIJKEN, Burger en Ingezeten dezer Kolonie, zich bij rekeste aan het Gouvernement Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om den allodialen eigendom en het erfelijk regt van het Erf, gelegen alhier te *Paramaribo*, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, bekend onder Lr. F. No. 211.

Zoo worden hierbij al degenen, die mogten sustineren beter regt te hebben dan genoemde W. LUIJKEN, de gelegenheid gegeven, om van nu af, binnen veertien dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaar het voorschreven rekest met de bijlagen ter visie ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 16 December 1839.

Door Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 121 | 13, bepaald, dat de bij artikel 92 van het Reglement voor de Schutterij alhier, bedoelde *Schutters-Raad*, voor het jaar 1840 bestaan zal uit de Heeren:

Kapitein Adjudant J. HELB, als *President*.

1ste Luitenant E. J. S. STUGER,
2de Luitenant A. DE RENDAMIE,
Sergeant-Majoor C. G. OVEREEM,
Sergeant C. KAERSENHOUT,
Korporaal M. N. BENDER,
Schutter J. N. VAN KEMPEN,
} als *Leden*.

Mitsgaders:

Dat de functien van Griffier bij voormelden Raad, gedurende 1840 zullen worden waargenomen door den Kapitein Kwartiermeester bij de Schutterij H. BENJAMINS.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

ADVERTENTIEN.

(39247) De Exploicteur bij het Geregtshof te SURINAME, belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen, zal op Vrijdag den 20 ten December 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van [illegible] bij Executie verkoopen;

De Slaven met namen: *Louisa*, *Sana*, *Joseph*, *Christiaan*, *Lodewijk* en *Eduard*; aankomende de Weduwe ISAAC HENRIQUES.

De Slavin genaamd: *Affie of Christina* aankomende APOLINA van DIEULEFIT.

Paramaribo, den 14 December 1839.
R. COLLENSTEDE,
Exploicteur.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN WELDADIGHEID.

Aangezien eenige Leden der SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN WELDADIGHEID, welke nalatig zijn gebleven in de voldoening hunner jaarlijksche Contributien en dientengevolge hunne bijdragen zoo zeer hebben doen oploopen, dat de aanzuivering daarvan, voor hen, bezwarend schijnt te zijn geworden, van zich hebben kunnen verkrijgen, om als grond tot vrijstelling der betaling, aan te voeren dat zij volgens art. 6 der Reglementaire bepalingen, beschouwd moeten worden, als door die wanbetaling, van hun Lidmaatschap vervallen en alzoo ontheven te zijn tot de voldoening der contributien van meer dan één jaar, zoo heeft het HOOFDBESTUUR, in het belang der algemeene kas en tot instandhouding en geregelde voortzetting van de werkzaamheden ten nutte der lijdende menschheid noodig geacht, aan den inhoud van gemeld art. 6, eene wijziging toe te brengen, en alzoo uit kracht van art. 30 der Wet, in plaats van denzelven, te bepalen het navolgende:

„Aangezien de stipte voldoening der contributien, voornamelijk strekken moet om het doel dezer Maatschappij bevorderlijk te zijn, zoo wordt van elk Lid verlangd, om zijne bijdrage, zonder eenig verzuim, op de bij art. 5 vastgestelden tijd te voldoen, zullende, ingeval van opgehoopte wanbetaling, op de aanmaning van wege den Algemeenen Penningmeester, het aan het Hoofdbestuur vrijstaan, zoodanig Lid, van zijn verder Lidmaatschap vervallen te verklaren, *onverminderd de gehoudenheid* om het verschuldigde aan te zuiveren."

Het HOOFDBESTUUR, deze alteratie ter kennis der Leden brengende, noodigt de zoodanigen uit, welke *onverkoopt* in het gevoelen mogten deelen van desulken, die hunne wanbetaling, als middel tot ontlasting der schuld aanvoeren, om vóór het einde dezer maand, daarvan aan den Algemeenen Penningmeester kennis te geven, ten einde hunne namen, van de lijst der Leden worden geroijeerd; zullende diegenen, welke zich niet aanmelden, beschouwd worden den gestand te blijven aan het edel doel [illegible]

Paramaribo, den 14 December 1839.
In naam van het Hoofdbestuur,
De Voorzitter,
J. C. MULLER Az.
De Algemeene Secretaris,
H. F. WESENHAGEN.

(43457) Door Kapitein W. VAN DER KOLFF, zijn aangebragt:

METZEL-MATERIALEN,

welke te Koop worden aangeboden, bij adres ten Kantore van Hs. KLINT of den Kapitein aan Boord.

(43482) De ondergeteekende heeft mits deze de eer aan het geëerd Publiek dezer Kolonie te berigten, dat hij per het Schip *Maria Frederica*, Kapt. K. B. DE WEERD, van zijne reis naar *EUROPA* is teruggekeerd, en daar hij gedurende zijne genoemde reis de *voornaamste* Landen van dat Werelddeel heeft bezocht en aldaar in de BEROEMDSTE FABRIJKEN de onderstaande GOEDEREN heeft uitgekozen, zoo vermeent hij dat met *regt* deze als smaak vol en keurig aan zijne geachte Begunstigers te mogen aanbevelen.

Een *uitmuntend* assortiment BIJOUTERIEN, QUINCAILLERIEN, BRILLEN, TOONEEL-KIJKERS, LORGNETTEN en PARFUMERIEN.

MANUFACTUREN, bestaande in: fijne Neteldoeken, Calico's, Schwals, Zijden Stoffen, Shirtings, Creassen, fijne Linnent, garen Batist, enz.

Gemaakte HEEREN-KLEEDEREN en LAKENS, DAMES MODEWAREN, zijden-katoenen- en garen Kousen, Sokken, Heeren en Dames LAARZEN en SCHOENEN.

Een assortiment KRISTALLEN SERVIESEN, *extra fijne* VERLAKTE GOEDEREN, bestaande in: Lampen, Presenteerbladen, Beschuit- en Tabaksdoozen, enz. SCHILDERIJEN IN OLIEVERW, SPIEGELS en FRAAIJE PLATEN, ACHTER GLAS, beschilderde Snuif- en Tabaksdoozen.

HOROLOGIEMAKERS-GEREEDSCHAPPEN, MAHONIJHOUTEN en PALISANDER MEUBELEN, MATRASSEN, KOPER- en BLIKWAREN en *fijn* MANDENWERK.

ALSMEDE:

AARDAPPELEN, BOTER, zoetemelksche- en komijne Kazen, groene Zwitsersche Kaas, Fromage de Gruières, Ingelegde Groentens, Bloemkool, enz.

Fijne EETWAREN in blik, Haringen, Laberdaan, Ossentongen, Banket in fl., KRUIDENIERSWAREN, Krenten en Pruimedanten.

Een assortiment *dilicieuse* WIJNEN, bestaande in: fijne RHIJNWIJNEN in kisten van 12 flesschen, als: *Dom Present Markobrunner*, *Schloss Johannisberger*, *Kloster Liebfrauenmilch*, *Hochheimer-*, *Bodenheimer-* en *Nierensteiner*, *Exquise Champagne-*, *Sillerij-* en *Maderawijn*; cognac en witte Brandewijn in kelders, Jenever in dito en Likeuren, Seltserwater, Roodewijn in oxhoofden en vele andere GOEDEREN meer.

Zijnde de BYOUTERIEN, QUINCAILLERIEN, MANUFACTUREN, enz., te bekomen ten zijnen Huize aan de *Kerkzijde* en de PROVISIEN, DRANKEN, enz., in het Pakhuis aan de *Watermolenstraat*, naast den WelEd. Heer F. G. BERTELSMANN.

Paramaribo, den 16 *December* 1839.

C. A. RICHTER.

(4350) Op Plantaadje *Klijnhoop*, aangedreven: Een *RIETPONT* of *CROES CROES*, degene welke er regt op heeft, gelieve tegen voldoening der Advertentie kosten en bewijzen van eigendom dien te laten afhalen.

Nader informatie op gemelde Plantaadje, of aan *Paramaribo* bij

WM. MEIJER.

Mengelingen.

Des Keizers Dochter.

De oude grenadier der garde, Ouvray, nu gehuisvest in het *Hôtel des Invalides*, verhaalt zijnen vrienden het volgende fragment zijner ontmoetingen, bij den ongelukkigen terugtogt van de overblijfselen der groote armée uit Rusland.

Sinds den dood van Felix Albert, zag ik dagelijks zijne weduwe, Sophie Victorine, onze marketenster, en haar kind. Beiden, welbezorgd, maakten den terugtogt mede op eene fourgon. Toen wij aan de Beresina kwamen, moest ik van haar scheiden, wijl de eene brug der bagage en de andere voor de kavallerie en infanterie tot den overtogt was aangewezen. De Hemel weet, hoe weinigen den anderen oever bereikten! Voornamelijk op de brug, waarover de bagage moest trekken, waren de verwarring en het gevaar onbeschrijfelijk. Victorine voorzag dit. Zij kwam tot mij: Ouvray! red mijn kind. Ik ga welligt den dood te gemoet; wij komen nooit over de brug!” De vrees vermeerderde nog de verwarring; het was: *Saure qui peut.* Ik wilde haar met mij mede voeren, maar zij weigerde, omdat al hare op dat rijtuig was. » Red slechts mijn kind, Ouvray! De gouden keten, die de Keizer mij schonk, die hij zelf heeft gedragen, en het kruis van het legioen van eer van haren vader, hing zij om haren hals... Een oogenblik daarna was zij verdwenen, onder den stroom van vlugtenden. Ik wikkelde het kind in mijnen mantel, ijlde voort, en kwam als door een wonder door het gedrang en over de brug. Alle mijne kameraden, onze kapitein, ook gij, Renaud, deeldet mijne zorgen voor de kleine.

Wij trokken voort, in gedurige vrees voor een' overhoedschen overval der kozakken, en bij dertig graden koude. De kleine was meer dood dan levend: ik bond haar met een' riem op mijne borst. De warmte van mijn ligchaam deed het kind uit hare bedwelming ontwaken, en zij begon akelig te schrijen; maar nooit, neen nooit, heb ik zulk eene vreugdevolle gewaarwording gekend, kameraden, als op dat oogenblik. Nooit zal ik het vergeten. Ik lachte en weende: het waren weemoedstranen, maar zij deden mij wel. — Eindelijk kwamen wij te Wilna.

» En de fourgon, en de moeder?” riep de oude Janin.

» Ja, de fourgon, kameraad — de fourgon, wagens, karren, alles verdween onder de ijsschollen der Beresina. De brug was onder den last ingestort — de kleine had geene moeder meer. Maar, hoort! wij zijn nu in Wilna. Ik sta op schildwacht voor de deur van 's Keizers vertrek. Prins Berthier komt ijlings aan, om den Keizer te halen ter voorzitting van eenen krijgsraad. *Le petit caporal* volgt onmiddelijk.

Ik stond in gepeins verzonken. Was het waar, zoo als men elkander verhaalde, dat ons corps bestemd was om den terugtogt te dekken, wat zou er dan van de kleine worden? Maar, eensklaps gaf mijn goede genius mij een denkbeeld in: en de uitvoering was even snel. Ik riep een' mijner kameraden, die in de nabijheid was, en verzocht hem ijlings mijne pleegdochter te halen. Hij scheen mijne gedachten te raden: binnen twee minuten was hij met de kleine terug.

Ik nam haar in mijne armen en legde haar in het bed des Keizers. Daarna plaatste ik mij weder op mijn post, niet zonder bezorgdheid over de rol, die ik te spelen zou hebben, wanneer de korporaal terug kwam. Ik had nog geen' tijd om mij te bezinnen, toen reeds de deur open ging — en, wie was het? — hij zelf! *En garde!* Hij bemerkte dadelijk het kind. Geeft acht!

» Wie heeft dat kind hier gebragt?”

De generaals zwegen.

Nu blikte hij op mij:

» En gij” — zeide hij — » antwoordt ook gij niet?”

» Neen, Sire! — neen, » zeide ik — ik antwoord niets. » Kameraden, ziet, dat oogenblik gevoelde ik eene beklemdheid, een onverklaarbaar gevoel, dat mij geheel in de war bragt. Hij zag mij aan met een' doordringenden blik en zeide: » Van wien is dit kind?” terwijl hij het nader beschouwde. » Dit kruis van het legioen, deze gouden keten met mijn naamcijfer...” Goed zoo! dacht ik, de zaak is hare ontknooping nabij. Hij wreef zich het voorhoofd met de hand: » Deze keten droeg ik zelf ....”

» Hij herinnerde zich Sophie Victorine: » Waar is de marketenster van het corps?” vroeg hij mij, snel. » Sire, antwoordde ik, stamelende met eene flaauwe stem, » de arme Sophie Victorine ligt begraven onder het ijs der Beresina. » De strakke plooi van 's Keizers gelaat verdween. » De ongelukkige, » zeide hij; » en haar man?” — » Felix Albert is gevallen aan de *Moskwa*, Sire!” — » En dit kind?” — Nu *uwe* dochter Sire!” Dan zijt gij het, die mij dit kind bragt, zeide hij, mij van het hoofd tot de voeten opnemende. — Sire! .... Vergeef mij ... eene goede daad mag ik niet ontkennen.

» Ziet,” zeide hij tot zijne maarschalken, glimlagchend, terwijl een traan in zijne oogen blonk, » dat zijn van die potsen welke deze guiten mij spelen: zij zijn gemeenzaam met mij — maar zij hebben er ook reden toe. » Hij ging nu tot het kind, kuste en liefkoosde het, hief het in de hoogte en gaf het volgend bevel op den toon des gezags, om zijne ontroering te verbergen, die toch ons allen duidelijk was:

Pensionnaire van het Legioen van Eer te *St. Denis*: levenslang rente, een titel en mijn naam....

Ik viel op de knieën en riep: » Sire! *Vive l'Empereur!* » Ik zocht woorden, maar vond die niet: indien ik u de waarheid moet bekennen, ik kon niet meer spreken. — Kameraden! dat oogenblik vergeet ik nooit, besloot de oude krijgsman, en een traan van aandoening ontglipte zijn oog.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

In het Neder-district Nickerie, den 4den dezer, het Schip Amsterdam, Kapt. L. Wildschut, van Rotterdam, hebbende 36 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 12den, de Nd. Am. Brik Falco, Kapt. R. G. Stamwood Jr., naar Boston; lading: 242 vaten Malassie.

Den 17den, het Schip Concordia, Kapt. R. J. Wijgers, naar Amsterdam; lading: 814 vaten Suiker, 5 balen Kofij, 1 baal gebroken dito, 40 balen schoone Katoen en 1 kist Indigo.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het Nederlandsch Kofschip Harmonie, Kapt. J. Addicks. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het gekoperd Barkschip Eensgezindheid, Kapt. C. Meijer. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het Driemast Galjootschip Anna en Maria, Kapt. D. Swenveld. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit primo Januarij 1840.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Clasina Adriana, Kapt. S. Nielsen. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit primo January 1840.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Sophia Cecilia, Kapt. J. C. Radeloff. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Julia, Kapt. J. Hilbrands. — Adres bij Josua Lyon. — Sluit primo Januarij 1840.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip de Drie Gebroeders; Kapt. S. Y. Parma. — Adres bij J. L. Gellée.

Het nieuw gebouwd gekoperd Brikschip Triton, Kapt. J. J. Kiers. — Adres bij J. L. Gellée, — Sluit ultimo January 1840.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Harmonie, Kapitein Boy Jansen. — Adres by J. F. Füverer. Sluit 10 January 1840.

Het Tweedeks Barkschip de Goede Vrede, Kapt. G. Zaal. — Adres bij H. Degenhard.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.